ЩОРІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ ПОЛЬСЬКОГО НАРОДОЗНАВЧОГО ТОВАРИСТВА

22–25 червня 2017 року в містечку Ґнєвніно, що на півночі Польщі, відбулася чергова щорічна Міжнародна наукова конференція польських народознавців ¹, за участю вчених з України, Болгарії, Словаччини. Організатор – загальнопольська наукова структура Польське народознавче товариство (*Polskie Towarzystwo Ludoznawcze, PTL*). Співорганізатори – Музей Пуцької землі імені Флоріана Цейнови, Національний музей у Ґданську, за підтримки уряду ґміни Ґнєвніно. Усього в заході взяло участь понад 60 осіб. Цього року місце зустрічі було зумовлено святкуванням 200-річчя з дня народження Флоріана Цейнови. Цього ж року виповнюється 70 років з часу створення відділу РТL у Мшані-Дольній.

Конференція мала назву «Регіони і регіоналізм у перспективі культурної антропології». Робота розпочалася з урядових привітань очільників ґміни Ґнєвніно. Доповідачі розповіли про те, що дослідження традиційної культури надають важливу допомогу для творення мережі найцікавіших сіл у Польщі загалом і на кашубських землях зокрема. Пленарне засідання було присвячене аналізу наукового й творчого доробку видатного кашубського письменника, автора кашубської граматики, батька кашубської літератури, фольклориста, громадського діяча Флоріана Цейнови (1817–1881). Дослідник цієї постаті Даніель Каліновський (Daniel Kalinowski) розповів про значення провокаційних випадів Ф. Цейнови, який звинувачував церкву в германізації та італізації Польщі. Юзеф Божишковський (Józef Borzyszkowski) зробив загальний огляд кашубознавчих етнографічних досліджень, а Анна Квасьневська (Anna Kwaśniewska) – про динаміку ве-

сільних звичаїв на кашубській землі. Доктор Зузана Бенушкова (*Zuzana Beňušková*) з Братислави представила різні підходи і критерії для регіонального поділу Словаччини.

Далі робота тривала паралельно в трьох секціях: продовження пленарного засідання, фольклористична секція, українознавча секція. Остання була організована вперше в межах щорічних конференцій Польського народознавчого товариства. Вона мала назву «Культурна спадщина та ідентичність української діаспори в антропологічному контексті». Доповіді були присвячені українознавчому науковому спадку Оскара Кольберга (проф. Збіґнев Ясевич), українській символіці, ремісничій культурі, а також дослідженню національної ідентичності українців, примусово переселених внаслідок операції «Вісла». На фольклористичній секції «Від міфу до постправди. Фоль-

На фольклористичній секції «Від міфу до постправди. Фольклор, знання й суспільні процеси» виступило вісім доповідачів. Одразу три теми були присвячені особливостям побутування інтернет-фольклору, зокрема принципам виникнення та поширення інформації у всесвітній інформаційній мережі. Важливими спільними рисами класичного фольклору й інтернет-фольклору є засаднича відсутність автора, набуття варіативності, апеляція до наперед відомих знань. Науковці показали схеми поширення інтернет-фольклору, ілюструючи свої доповіді не лише матеріалом з Інтернету, а й із засобів масової інформації. Типовими рисами таких фольклорних фактів є спрощення правди, щоб світ здавався відомим і зрозумілим; недомовки, коли умовні автори лише кидають певні фрази, з переконанням, що закінчення чи початок додумають майбутні читачі / слухачі; маніпуляція суспільною свідомістю. Учені прагнули з'ясувати джерела виникнення певних тем, показати їх вплив на суспільну поведінку.

Чотири доповіді, зокрема й моя, були присвячені усноісторичним оповідям. У поле дослідницької уваги потрапили розповіді про події після Другої світової війни на півночі Польщі, про особливості формування регіональної свідомості на теренах Ниж-

ньої Сілезії, про польсько-кавказьку битву зі спільним ворогом у загонах імама Шаміра, про розповіді українських і польських переселенців із зони затоплення внаслідок будівництва ГЕС. Заочну участь у роботі фольклористичної секції взяла також зав. відділом української та зарубіжної фольклористики ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, к. ф. н. Л. Вахніна.

Популярний на теренах Польщі туризм у межах своєї країни активізує появу та відродження святкування дня села. Місцеві носії традиційної культури, працівники культурної галузі на підставі автентичних фольклорних та етнографічних даних, залучаючи авторську фантазію й орієнтацію на потенційного відвідувача, відроджують, реставрують, а часто й вигадують нові атракційні форми для приваблення гостей. Одна доповідь була присвячена динаміці й прагматиці таких святкувань.

Наступного дня робота тривала в чотирьох секціях: «Картографування постмодернізму в польській суспільно-культурній антропології», «Ентузіасти, колекціонери та дослідники народного одягу», «Регіон: Азія. Сучасні культурно-суспільні виклики в сучасній Азії», «Музеєзнавча секція РТL». Науковці обговорили проблеми різних підходів до об'єктів дослідження в антропології, етнології, етнографії; зв'язки народознавчих дисциплін та політичних процесів; засадничі зміни в побутуванні традиційної культури.

Крім роботи на секціях та участі в щорічному з'їзді делегатів Польського народознавчого товариства, дослідники та музейні працівники мали змогу познайомитися з матеріальною й духовною культурою кашубського краю. Організатори подбали про екскурсії тереном, відвідання музеїв і туристичних маршрутів.

ПРИМІТКА

 $^{\rm 1}$ Із програмою конференції можна ознайомитися на сайті PTL: http://ptl.info.pl.